

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 131/2567

บริษัท ส.โจทก์ นาย อ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 27, พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 352, ป.อ. มาตรา 78, ป.วิ.พ. มาตรา 225

ย่อ / หลักกฎหมาย

การร้องขอให้เพิกถอนการพิจารณาคดีที่ผิดระเบียบ คู่ความฝ่ายที่เสียหายชอบที่จะยกขึ้นกล่าวซึ่งข้อค้านเรื่องผิดระเบียบนั้นภายในแปดวันนับแต่วันที่คู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น ตามที่บัญญัติไว้ใน ป.วิ.พ. มาตรา 27 วรรคสอง ประกอบ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องลงวันที่ 28 มิถุนายน 2564 ว่า กระบวนพิจารณาของศาลล่างตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2562 ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะทนายความของโจทก์ถูกลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความไปแล้วตั้งแต่วันที่ดังกล่าวนั้น แต่ปรากฏจากคำร้องของจำเลยที่ 3 ว่า จำเลยที่ 3 ได้ยื่นขอตรวจสอบประวัติทนายความต่อสภาทนายความได้ความว่า ช. เคยเป็นทนายความ ประเภทตลอดชีพ ตามบันทึกการตรวจสอบประวัติทนายความ ลงวันที่ 25 มีนาคม 2564 อันแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 3 ได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างในเรื่องผิดระเบียบอย่างช้าในวันระบุในเอกสารดังกล่าวแล้ว การที่จำเลยที่ 3 เพื่อยื่นคำร้องในวันที่ 28 มิถุนายน 2564 จึงล่วงเลยกำหนดเวลาแปดวันนับแต่วันที่คู่ความฝ่ายนั้นทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้นตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว จำเลยที่ 3 จึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการพิจารณาที่ผิดระเบียบได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 91, 352 ให้จำเลยทั้งสามคืนหรือชดเชยราคาตู้เติมเงินออนไลน์เป็นเงิน 213,465 บาท แก่โจทก์ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่า คดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธทั้งในส่วนคดีอาญาและคดีแพ่ง แต่ก่อนสืบพยานโจทก์ จำเลยที่ 3 ขอดอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพตามฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 3 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 352 วรรคแรก จำคุก 21 เดือน จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 10 เดือน 15 วัน ยกฟ้องจำเลยที่ 1 และที่ 2 คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยที่ 3 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 3 ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่จำเลยที่ 3 ฎีกาในทำนองว่า ศาลชั้นต้นไม่ได้วินิจฉัยว่า จำเลยที่ 3 กระทำความผิดตามฟ้องอย่างไรอันเป็นการฎีกาทำนองว่าจำเลยที่ 3 ไม่ได้กระทำความผิดนั้น เห็นว่า คดีนี้จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามฟ้องตั้งก่อนสืบพยานโจทก์ ฎีกาของจำเลยที่ 3 ดังกล่าวจึงเป็นการโต้เถียงข้อเท็จจริงที่จำเลยที่ 3 ให้การรับสารภาพแล้วถือเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง และมาตรา 252 ประกอบ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ 3 เพียงว่า สมควรรอการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยที่ 3 หรือลงโทษจำเลยที่ 3 สถานเบาหรือไม่ เห็นว่า จำเลยที่ 3 เป็นตัวแทนขายสินค้าของโจทก์สมควรปฏิบัติต่อโจทก์ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต แต่กลับอาศัยโอกาสที่โจทก์มอบความไว้วางใจนำตู้เติมเงินออนไลน์ของโจทก์ที่เก็บคืนจากลูกค้ารายเดิมไป โดยไม่ส่งคืนโจทก์ไปไว้เป็นของตนโดยทุจริตนับว่าเป็นการกระทำที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว โดยมีได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น ไม่เคารพยำเกรงต่อกฎหมาย ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในสังคม พฤติการณ์แห่งคดีจึงเป็นเรื่องราวแรง ทั้งข้อเท็จจริงได้ความจากรายงานการสืบเสาะและพินิจของพนักงานคุมประพฤติโดยจำเลยที่ 3 ไม่คัดค้านว่า ในห้วงเวลาเดียวกับคดีนี้ จำเลยที่ 3 เคยกระทำความผิดฐานยักยอกมาแล้ว 2 ครั้ง และศาลในคดีดังกล่าวมีคำพิพากษาให้รอการลงโทษจำเลยที่ 3 ไว้ จึงเห็นได้ว่า จำเลยที่ 3 มีพฤติการณ์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมาโดยตลอด แม้จำเลยที่ 3 อ้างว่าสำนึกผิดในการกระทำจึงได้ชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์บางส่วนแล้ว หรือมีภาระต้องอุปการะเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัว หรือมีเหตุอื่นดังที่อ้างในฎีกา ก็มีใช่เป็นเหตุผลเพียงพอที่จะรอการลงโทษจำคุกจำเลยที่ 3 ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาโดยไม่รอการลงโทษจำคุกให้นั้น เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว อย่างไรก็ตามจำเลยที่ 3 ได้พยายามบรรเทาผลร้ายโดยชดใช้ราคาเงินคืนโจทก์บางส่วน จึงเห็นสมควรกำหนดโทษจำคุกจำเลยที่ 3 เสียใหม่ให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งคดี ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยบางส่วน ฎีกาของจำเลยที่ 3 ฟังขึ้นบางส่วน ส่วนที่จำเลยที่ 3 ยื่นคำร้องลงวันที่ 28 มิถุนายน 2564 ว่า กระบวนพิจารณาของศาลล่างตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2562 ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะทนายความของโจทก์ถูกลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความไปแล้วตั้งแต่วันที่ดังกล่าวนั้น เห็นว่า การร้องขอให้เพิกถอนการพิจารณาคดีที่ผิดระเบียบนั้น คู่ความฝ่ายที่เสียหายชอบที่จะยกขึ้นกล่าวซึ่งข้อค้านเรื่องผิดระเบียบนั้นภายในแปดวันนับแต่วันที่คู่ความฝ่ายนั้นได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 วรรคสอง ประกอบพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 แต่ปรากฏจากคำร้องของจำเลยที่ 3 ว่า จำเลยที่ 3 ได้ยื่นขอตรวจสอบประวัติทนายความต่อสภาทนายความได้ความว่า นายชื้อตรง เคยเป็นทนายความ ประเภทตลอดชีพ ตามบันทึกการตรวจสอบประวัติทนายความ ลงวันที่ 25 มีนาคม 2564 อันแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ 3 ได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างในเรื่องผิดระเบียบอย่างช้าในวันระบุในเอกสารดังกล่าวแล้ว การที่จำเลยที่ 3 เพิ่งยื่นคำร้องในวันที่ 28 มิถุนายน 2564 จึงล่วงเลยกำหนดเวลาแปดวันนับแต่วันที่คู่ความฝ่ายนั้นทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้นตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว จำเลยที่ 3 จึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการพิจารณาที่ผิดระเบียบได้ ให้ยกคำร้อง พิพากษาแก่เป็นว่า ให้ลงโทษจำคุกจำเลยที่ 3 มีกำหนด 1 ปี ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 6 เดือน นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อำนาจ โชติชะวารานนท์ · สุรศักดิ์ ตันโสรัจประเสริฐ · วรพงศ์ มนตรีกุล ณ อยู่ธยา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/>

